

når de skal inddrives til fællesskabet, inddrives de hos den enkelte, og hvad betyder det? Jo, det betyder, at det bliver et ulige større problem for unge familier at komme ind på boligmarkedet. Det er jo en direkte konsekvens af skattestoppet, en direkte konsekvens af regeringens bevidste politik. At man så oven i købet får sig selv til at kalde finansloven for ungdomsvenlig, er da så selvmodsiggende, som noget kan være.

Det er bare spørgsmålet, om man kan få regeringen til at sige: Ja, vi mener, at de, der har de dyre boliger i dag, skal tjene lidt flere penge. Det synes jeg ville være ærlig snak. Det kan man så være enig eller uenig i, men det er da ærlig snak frem for at dække over det ved at sige, at den, der tjener lidt, også har et skattestop – på trods af, at man pålægger afgifter som brugerbetaling og lign., som rammer de lavtlønnede og udhuler skattestoppet for dem. Hvorfor siger man ikke tingene ligeud? Det ville da være meget sundere, også for den politiske debat.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Grunden til, at jeg kommer herop igen, er, at jeg synes, der er en uklarhed i finansministerens svar. Der er i hvert fald en soleklar divergens mellem finansministerens svar og det, som statsministeren er citeret for i dagbladet Børsen i dag.

Som jeg hørte finansministeren, siger finansministeren, at skattestoppet gælder i denne valgperiode, og derefter skal man forhandle om regeringsgrundlaget. Men det er jo ikke det, statsministeren siger i Børsen i dag. Statsministeren siger i dag, at skattestoppet gælder denne valgperiode og derefter, så jeg tror, det er på tide, at finansministeren siger klart, hvad det egentlig er, den økonomiske politik og skattestoppet går ud på. Det trænger i høj grad til afklaring.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstod, at finansministeren mente, at det er regeringens opgave at finde ud af, hvordan vi bedst tænkeligt forvalter borgerens penge, og det er jeg sådan set enig i. Jeg synes bare, regeringen gør det utrolig dårligt, når det, man gør, er at sælge ud og skære ned for så at kunne give skattelettelser til de rige. Det er sådan set noget af det værste, man kan gøre, for så vidt også hvis man skulle sammenligne med det private erhvervsliv, som finansministeren jo har kendskab til.

Hvis man bare sælger ud og skærer ned og giver alle pengene til aktionærene, er der altså ikke meget tilbage til at investere for i fremtiden, og det, vi netop har behov for, er investeringer i fremtiden. Det er bedre uddannelse og forskning og det forebyggende arbejde. Hvis man gerne vil have lavere sociale udgifter og lavere sundhedsudgifter i fremtiden, handler det om at investere i bedre arbejdsmiljø og i bedre miljøforhold, og det handler om at investere i et godt forebyggende arbejde på socialområdet og sundhedsområdet.

Men det, regeringen gør, er det stik modsatte, så det er temmelig dårlig forvaltning af borgerens penge, den borgerlige regering har sat i gang. Men jeg håber, at finansministeren måske har nogle andre og nye tanker.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil lige starte bagfra og svare fru Line Barfod først: Vi hverken sælger ud eller skærer ned. Vi bruger altså flere penge i det offentlige. Vi har vækst i det offentlige, vi har vækst i amter, vi har vækst i kommuner, og staten afleverer sin andel af væksten, for at kommuner og amter kan bruge tilsvarende mere, end de egentlig skulle have haft.

Det, kommuner og amter bruger, er langt mere end det, der lå i aftalegrundlaget med den tidligere regering, både i 2002- og i 2003-niveau, så der skæres ikke ned. Totaludgiften vokser, og hvordan man fordeler den, er et spørgsmål om at prioritere: Hvor er det, man i givet fald ønsker at bruge pengene? Det skal man jo gøre, hvis ordet prioritering skal have mening. Men vækst betyder, at man reelt bruger flere penge, og det gør vi i både 2002 og 2003, når det gælder stat, amter og kommuner under ét.

Til hr. Ole Sohn: Jamen så er vi jo ude i ideologi. For mig har ejendomsretten altså mening, det må jeg sige. For mig betyder ejendomsretten noget, det betyder noget, at folk erhverver et gode, og at det er deres. Jeg synes, det er fuldstændig uantageligt, at for folk, der har købt et hus og har regnet med at skulle bo i det i deres alderdom, er det værdien af naboens grund, der er afgørende for, hvad de skal betale, og om de har råd til at blive boende i huset. Hvis der kommer en, der giver alt for meget for naboens ejendom, så ejendomsværdierne stiger, er der mange, der kommer frem til, at de ikke har råd til at blive boende, selv om de ønskede at bo i huset livet